res ⁊ stridores dentiū. ¶ Nihilq; ibi videbit nisi vermes ⁊ larvales facies torторū atq; terribilia monstra demoniorū. ¶ Vermes crudeles mordebunt intima cordis. Hinc dolor inde pauor: gemitus: stupor ⁊ timor horrēs. Ardebunt miseri in igne eterno in eternū ⁊ vltra. ¶ In carne cruciabūtur p ignē: in spiritu p cōscientie vermē. Ibi erit dolor intolerabilis: fetor icōparabilis: timor horribilis: morscorpis ⁊ aie: sine spe venie ⁊ miscōie: sic tamē morietur vt sp viuāt: ⁊ sic viuēt vt sp morianť. ¶ Ita aīa peccatoris aut in inferno p pctis cruciabiť: aut puersa a pctis in paradiso p bonis meritis collocabiť. ¶ Nunc ḡ vnū e duobus eligamus: aut semp cruciari cū impijs: aut ppetualiter letari cū sanctis. Bonū siquidē ⁊ malū: mors ⁊ vita ante nos sūt posita: vt ad qō voluerimus manū extendamus. Ez si tormenta nō terrēt nos: saltē pmia inuitent.

¶ De sūmaria ac dulcissima eternorū prēmiorū expositiōe: vt p hec saltē a desideriis carnis retrahamur: ⁊ ad amorē celestiū: vbi spūs ppetuo letari ac saciari pōt: inuitemur: Ca. VIII.

Premium est videre deū: viuere cū deo: esse in deo qui erit omnia in oībus: ba-

bere deū: inherere deo | qui est summū bonū.
¶ Et vbi est summū bonū | ibi est summa felici
tas: summa iocunditas: vera libertas: pfecta
caritas: eterna securitas: ⁊ secura eternitas.
Ibi est vera letitia: plena sciētia: oīs pulchri
tudo ⁊ oīs beatitudo. Est ibi pax: pietas: bo
nitas: lux: virt⁹: honestas. Gaudia: letitie: dul
cedo: vita phennis. Glozia: laus: reḡes: amoz
⁊ cōcozdia dulcis. ¶ Sic cū deo beat⁹ homo
erit: in cuius ꝓsciētia peccatū inuentū nō fue
rit. ¶ Videbit eū ad voluntatē: habebit ad vo
luptatē: fruetur ad iocunditatē. In eternitate
vigebit: In vitate fulgebit: In bonitate gau
debit. ¶ Sic habebit pmanēdi eternitatez: sic
cognoscēdi facilitatē: ⁊ requiescēdi felicitatez.
¶ Ciuis siquidē erit illi⁹ sancte ciuitatis: cuius
angeli ciues sunt: de⁹ pater templū: filius ei⁹
splendoz: spiritussanct⁹ caritas. ¶ O ciuitas
celestis: mānsio secura: patria totū ꝓtinens qō
delectat. Populus sine murmure: īcole ḡeti:
hoies nullā indigentiā habentes. Quā glozi
osa dicta sunt de te ciuitas dei: sicut letantiuz
omniū habitatio est in te. ¶ Oēs letantur in
letitia ⁊ exultatōe: Oēs delectāt de deo: cui⁹
aspect⁹ delectabil: facies decoza: eloquiū dul
ce. Delectabilis ad videndū: suauis ad habē
dū: dulcis ad pfruendū. Ipse p se placet: et p

se sufficit ad meritū: sufficit ad p̄miū: nec extra illuz quicq̄ aliud queriť: qz totū in illo inueni tur quicq̄d desiderať. ¶ Semp libet illū aspi/cere: semp habere: semp in illo delectari: z illo pfrui. ¶ In illo clarificať intellectus: z purifi catur affect⁹ ad cognoscendā z diligendā ve/ritatē: z hoc est totū bonum hominis: cogno/scere scz z amare creatorē suum. ¶ Que ergo nos angit vesania vitioz: sitire absinthiū mū di hui⁹: sequi naufragiū vite labētis: pati in/fortuniū impie tyrannidis: ferre dñium: et nō magis cōuolare ad sanctorū felicitatē: ad an/gelorū societatē: ad solēnitatē supne leticie: et ad iocunditatē cōtemplatiue vite: vt possim⁹ introire in potētias domini: z videre supabū/dantes diuitias bonitatis ei⁹. ¶ Ibi vacabi/mus z videbimus q̄ dulcis est dominus: z q̄ magna multitudo dulcedinis eius. Videbi/mus glozie decozē: sanctoz splendozē: z regie ptātis honozē. Cognoscem⁹ vtiq̄ patris po/tentiā: filij sapientiā: spūssancti benignissimā clementiā: z ita habebimus noticiā illi⁹ sūme trinitatis. ¶ Nunc cozpa per cozpus videm⁹: imagines etiā cozpoz p spiritū cernimus: tūc vero ipsam veritatē puro mentis intuitu vi/debimus. O beata visio videre deū in seip/so: videre ī nobis: z nos in eo felici iocūditate

ꝛ iocunda felicitate. ¶ Quicq̄d desiderabim⁹ totū habebimus nihil amplius desiderātes: ꝛ q̄cq̄d videbim⁹ amabimus ipso amore btī. Btī inq̄ꝫ dulcedīe amoris: ꝛ suauitate ꝯtēplatiōis. Hec erit sūma ꝯtēplatōis: h̄ erit sūma illi⁹ felicitat: qm̄ ī suo puro esse ītelliget sincera diuinitas. ¶ Comp̄hēdet tūc incōprehēsibil trinitas: patebunt arcana diuinitatis: videbit ꝛ amabit deus: ꝛ hec visio ꝛ dilectio totū cor hominis implēs ꝛ satians: tota erit illi⁹ beatitudinis consūmatio: Una erit omniū lingua: iubilatio indefessa: vn⁹ affectus: amor etern⁹: patebit veritas: implebit caritas: ꝛ erit integra corporis ꝛ anime societas. ¶ Fulgebit sicut sol hūanitas glorificata: quieta erit ꝛ concors carnis ꝛ spūs sanitas. ¶ Angeloruꝫ ꝛ hominū vnū erit gaudiū: vnū colloquiū: vnum conuiuiū. ¶ Nō lāguebit amor: nec liquefiet dilectio: p̄sentibus omnib⁹ bonis: nulla erit afflictio dilatiōis: qm̄ beatifica diuine maiestatis presentia: omnib⁹ erit omnia: ꝛ erit cōmunis omniū: omnipotētia: sapientia: pax: iusticia ꝛ intelligētia. ¶ Nō erit in illa patria diuersitas linguarū: sed pacifica ꝛ concors concordia morū ꝛ affectuū. ¶ In torrente illi⁹ voluptatis nihil appetet vltra cumulata sacietas: tanta erit felicitas. ¶ Ibi siquidē erit cumulus

felicitatꝫ: supeminēs gl'ia: ⁊ supabūdās leticia.

¶ De questione: Quis ad p̄dicta p̄mia cōsequēda sit idoneꝰ: ac Respōsione affirmāte ꝙ ad hec habiles sint verus penitēs: bonus obediēs: amabilis socius: ⁊ fidelis seruꝰ: cū singulorꝫ descriptōe ⁊ explanatōe: Ca. IX.

Sed ad hec quis idoneꝰ? Profecto verꝰ penitēs: bonus obediēs: amabilis sociꝰ: fidelis seruꝰ. ¶ Verus penitēs est semp in labore ⁊ dolore: dolet de p̄teritis: laborat ꝓ futuris cauēdis. Vera siq̄dē pnīa est sine intermissione tp̄is de p̄teritis malis dolere. Verꝰ penitēs sic plāgit cōmissa vt nō cōmittat plāgenda. ¶ Irrisor nāq̄ est ⁊ nō verus penitēs: qui adhuc agit qd̄ peniteat. Si ergo vis verꝰ penitēs esse: cessa a peccato ⁊ ampliꝰ noli peccare: qm̄ inanis est penitētia quā sequens coinquinat culpa. ¶ Bonus obediēs dat suum velle ⁊ suū nolle: vt posset dicere: Paratū cor meū deꝰ: paratū cor meū. Paratū quecūq̄ p̄ceperis facere: paratū ad nutū tuū citius obedire: paratuꝫ tibi vacare: ꝓximis ministrare: meipsum custodire: ⁊ in celestiū contēplatiōe requiescere. ¶ Amabilis socius omnibꝰ est officiosus: ⁊ nulli onerosus. Omnibꝰ est officio-